

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/173/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615200140
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1615200140.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Michaely Královeja členov senátu: JUDr. Nadeždy Wallnerovej a JUDr. Ivany Jahnovej v právnej veci žalobcu: Bratislavská vodárenská spoločnosť, a.s., IČO: 35 850 370, so sídlom: Prešovská 48, Bratislava, zastúpený Advokátska kancelária Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o., so sídlom: Twin City Tower, Mlynské nivy 10, 821 09 Bratislava proti žalovanému: P. R., O.. XX.XX.XXXX, V.: XXX XX F. Č.. XX, o zaplatenie 108,37 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 10. mája 2017, č.k. 4C/4/2015-93, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 10. mája 2017, č.k. 4C/4/2015-93 vo výroku, ktorým vo zvyšku žalobu zamietol, mení tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 37,92 eur a úrok z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 7,15 eur od 07.07.2016 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 20,22 eur od 11.10.2014 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Malacky (ďalej "súd prvej inštancie") rozsudkom č.k. 4C/4/2015-93 zo dňa 10.05.2017 rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie 81,- eur zastavuje a vo zvyšku žalobu zamietla. Žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 108,37 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania, titulom odberu vody a využívania verejnej kanalizácie bez platnej zmluvy. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že s poukazom na § 15 ods. 7 písm. b) a § 16 ods. 7 písm. b) zák. č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách sa odber pitnej vody, ako aj odvod odpadových vôd uskutočňuje na základe písomnej zmluvy uzatvorenej medzi žiadateľom a vlastníkom verejného vodovodu, čo je podmienkou pre oprávnený odber pitnej vody, resp. využívanie verejnej kanalizácie. Žalobca v žalobe právne kvalifikoval nárok ako bezdôvodné obohatenie, s poukazom na ním citované ustanovenia § 451 ods. 1,2 a tiež § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaný odoberal pitnú vodu a odvádzal odpadovú vodu, resp. využíval verejný vodovod a verejnú kanalizáciu v správe žalobcu bez existencie zmluvy a bez poskytnutia protiplnenia, čím spôsobil žalobcovi škodu. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu sumy za využívané služby zaslaním faktúry na odberné miesto, a to faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 27.12.2012 splatnej 14.01.2013 na sumu 14,21 eur, uhradená v časti 7,54 eur, neuhradený zostatok 6,67 eur, faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 24.12.2013 splatnej 10.01.2014 na sumu 11,09 eur, faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.07.2014 splatnej 24.07.2014 na sumu 70,39 eur a faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 23.09.2014 splatnej 10.10.2014 na sumu 20,22 eur. Žalovaný faktúry napriek upomienkam neuhradil.

2. Súd prvej inštancie konštatoval, že pred prejednaním veci v jej merite podaním doručeným súdu 12.08.2016 žalobca zobrať žalobu späť do sumy 81,- eur bez skutkového odôvodnenia čiastočného späťvzatia žaloby, pričom na podanej žalobe zotrval, z titulu nároku na zaplatenie faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.07.2014 splatnej 24.07.2014 do sumy 7,15 eur a faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 23.09.2014 splatnej 10.10.2014 na sumu 20,22 eur, spolu vo výške 27,37 eur istiny a kapitalizovaných úrokov z omeškania 10,55 eur z vyrovnaných faktúr žalovaných, pričom za deň ukončenia omeškania s úhradou dlhu označil 06.07.2016. Vzhľadom na to, že v prejednávanej veci vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie 81,- eur voči žalovanému späť skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 CSP alebo pojednávanie, súd prvej inštancie konanie zastavil podľa citovaných zákonných ustanovení bez posúdenia postoja žalovaného k späťvzatiu časti žaloby, keďže jeho prípadný nesúhlas z akýchkoľvek dôvodov, by bol v zmysle § 146 ods. 1 CSP bez právneho významu.

3. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový stav. Z predloženej faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 27.12.2012 splatnej 14.01.2013 na sumu 14,21 eur vyplýva, že žalobca vyúčtoval žalovanému opakované dodanie tovaru a služieb na odbernom mieste Suchohrad 110, - vodné, na základe priemernej spotreby na odbernom mieste, predpoklad 13 m3, bez uvedenia časového obdobia, za ktoré sú služby vyúčtované, dodanie služby je na faktúre uvedené dátumom 25.12.2012. Zo skutkových tvrdení žalobcu v žalobe vyplýva, že faktúra bola žalovaným uhradená v časti 7,54 eur, neuhradený zostatok 6,67 eur. Z predloženej faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 24.12.2013 splatnej 10.01.2014 na sumu 11,09 eur, vyplýva, že žalobca vyúčtoval žalovanému opakované dodanie tovaru a služieb na odbernom mieste Suchohrad 110 - vodné, na základe priemernej spotreby na odbernom mieste, predpoklad 10 m3, bez uvedenia časového obdobia, za ktoré sú služby vyúčtované, dodanie služby je na faktúre uvedené dátumom 24.12.2013. Z predloženej faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.07.2014 splatnej 24.07.2014 na sumu 70,39 eur vyplýva, že žalobca vyúčtoval žalovanému vodné za obdobie 25.06.2013 do 23.06.2014 (vyúčtovacia faktúra). Podľa prehľadu na rubovej strane faktúry žalobca evidoval podľa odpočtu vodomera č. XXXXXXXXXX v období od 25.06.2013 do 31.12.2013 spotrebu 34 m3, za obdobie od 01.01.2014 do 07.04.2014 spotrebu 17 m3, následne je poznačená výmera vodomera č. XXXXXXXXXX, podľa ktorého spotreba na odbernom mieste za obdobie 09.04.2014 do 23.06.2014 mala byť 22 m3. Z predloženej faktúry č. XXXXXXXXXX zo dňa 23.09.2014 splatnej dňa 10.10.2014 na sumu 20,22 eur vyplýva, že žalobca vyúčtoval žalovanému opakované dodanie tovaru a služieb na odbernom mieste Suchohrad I 10 - vodné, na základe priemernej spotreby na odbernom mieste, predpoklad 18 m3, bez uvedenia časového obdobia, za ktoré sú služby vyúčtované, dodanie služby je na faktúre uvedené dátumom 23.09.2014. Z predložených upomienok súd prvej inštancie zistil, že žalobca vystavil žalovanému prvú a druhú upomienku na úhradu faktúr, na adresu Suchohrad 20. Žalobca doručenie upomienok žalovanému nedokladoval. Z oznámenia o vzájomnom zápočte pohľadávok a záväzkov zo dňa 07.07.2016 vyplýva, že žalobca vystavil dobropis č. XXXXXXXXXX na sumu 87,60 eur so splatnosťou 25.07.2016, ktorú sumu započítal na úhradu pohľadávok z faktúr var. symbol 7987 v sume 6,67 eur splatnej 14.01.2013, v sume 11,09 eur splatnej 10.01.2014, v sume 70,39 eur splatnej 24.07.2014 a upomienok 2 x 3,30 €. Zostatok po započítaní predstavuje nedoplatok žalovaného 7,15 eur. Z nájomnej zmluvy uzatvorenej medzi C. R., O. XX.XX.XXXX ako prenajímateľom a žalovaným ako nájomcom dňa 01.09.2011 vyplýva, že prenajímateľ prenechal do nájmu žalovanému dom súp. č. XXX v obci Váhovce, okres Galanta, zap. na LV č. XXX k.ú. Trnava, pozostávajúci z 1 obytnej miestnosti a príslušenstva, za účelom bývania pre 1 osobu, počnúc 01.09.2011 na dobu neurčitú. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní vo veci dňa 10. 04.2017 uviedol, že v minulosti neexistovala povinnosť uzatvoriť zmluvu na dodávku vody, a teda žalobca poskytoval službu aj bez uzatvorenej zmluvy. Z uvedeného dôvodu mohlo prísť k odoberaniu vody žalovaným aj bez uzatvorenej zmluvy, takýto odber bol žalovanému účtovaný a tento nikdy nenamietal nesprávnosť vyúčtovania. K obrane žalovaného, že sa na odbernom mieste nezdržiava žalobca uviedol, že žalovaný je vedený ako vlastník nehnuteľností. Odber na odbernom mieste zrejme bol a zrejme bola aj uzatvorená zmluva, avšak žalobca ňou nedisponuje. Žalovaný na pojednávaní vo veci uviedol, že nesúhlasí s tým, že na odbernom mieste Suchohrad 110 neoprávnene odoberal vodu. Nehnuteľnosť na odbernom mieste je pôvodne v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov žalovaného a jeho bývalej manželky Y. E., rozvedení sú právoplatne od januára 2011. V mesiaci august 2011 sa žalovaný odsťahoval zo spoločnej domácnosti, od septembra 2011 býva v obci Váhovce súp. č. XXX, na základe nájomnej zmluvy. Vodu na odbernom mieste teda nespotreboval vôbec. Od 01.01.2017 žalobca žalovaného vyzval na uzatvorenie zmluvy, túto žalovaný neuzatvoril, nakoľko sa na odbernom mieste nezdržiava a od 01.06.2015 sa v dome nezdržiava ani bývalá manželka s priateľom a dcérami, ktorá má pridelený obecný byt zo sociálneho fondu v Suchohrade. Listinné doklady, vrátane doručeného zápočtu, mu zapožičala bývalá manželka,

tieto mu neboli doručené (pojednávane dňa 15.03.2017). Po odchode žalovaného z adresy odberného miesta v nehnuteľnosti ostal bývať ďalší spoluvlastník. Žiadnymi listinami týkajúcimi sa odberného miesta žalovaný nedisponuje. Svedkyňa Y. E. na pojednávaní vo veci uviedla, že je bývalá manželka žalovaného, ak správne chápe predmet sporu, malo by ísť o čierny odber. Uviedla, že na odberné miesto bola uzatvorená zmluva v roku 2004, keď nehnuteľnosť so žalovaným kupovali, a zároveň sa vykonala zmena odberateľa. Faktúry boli žalobcom vystavené na meno žalovaného. Minulý rok sa bola svedkyňa informovať na pobočke žalobcu o dôvode vysokej fakturácie, nakoľko od 01.06.2015 na odbernom mieste nikto nebýva. Pracovník žalobcu svedkyňu uviedol, že na adrese odberného miesta je ako odberateľ vedený P. L.. Žalovaný sa na odbernom mieste nezdržiava od augusta 2011, keď svedkyňa podala návrh na rozvod manželstva. Viac sa na adresu odberného miesta nevrátil, bývala tam svedkyňa s maloletými deťmi, od 01.06.2015 svedkyňa býva v nájomnom byte. Pracovníci žalobcu jej nechceli pri osobnej návšteve poskytnúť žiadne informácie s odôvodnením, že nie je odberateľom. Koncom februára alebo začiatkom marca 2017 svedkyňa a má vedomosť, že aj žalovaný, obdržali návrh zmluvy na odberné miesto Suchohrad 110 od žalobcu. Pôvodná zmluva, ktorú uvádzala vo svojej výpovedi, bola uzatvorená v minulosti telefonicky a potom bola doručená poštou.

4. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie prišiel k záveru, že sumu 37,92 eur s príslušenstvom, ktorá ostala predmetom sporu po čiastočnom späťvzati žaloby (pozostávajúca z istiny 27,37 eur a kapitalizovaného príslušenstva vo výške 10,55 eur) neuplatnil žalobca dôvodne. Súd prvej inštancie pri posúdení uplatneného nároku vychádzal z toho, že žalobca v konaní uviedol, že žalovaný svojím konaním - odoberaním vody bez existencie zmluvného vzťahu spôsobil žalobcovi škodu. Tento nárok žalobca nijako bližšie skutkovo neodôvodnil, možno, sa len domnievať, že ide o náhradu škody, hoci v inej časti žaloby uvádza a argumentuje bezdôvodným obohatením. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné podľa súdu prvej inštancie právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu je 1. protiprávny úkon, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a 4. zavinenie. Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených štyroch predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná. Žalobca podľa súdu prvej inštancie však ničím nepreukázal, že na základe protiprávneho úkonu práve žalovaného mu vznikla škoda a z čoho táto suma pozostáva, na základe akých právnych skutočností si ju uplatňuje, aká je príčinná súvislosť medzi konkrétnym zavineným konaním (opomenutím) žalovaného a vznikom tvrdenej škody vo výške 108,37 eur. Žalobca ničím nepreukázal, že práve žalovaný svoju povinnosť zavinenie porušil, neprodukoval žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že škodu spôsobil práve žalovaný, keď z procesnej obrany žalovaného vyplynulo, že tento sa na odbernom mieste nezdržiaval už od augusta 2011, čo preukázal tak listinnými dôkazmi, ako aj výpoveďou svedkyne E.. Súd prvej inštancie dospel teda k záveru, že pokiaľ žalobca tvrdil, že konaním žalovaného mu vznikla škoda, bol povinný preukázať, na základe akých skutkových okolností, a či vôbec bolo plnenie žalovanému dodané, aká škoda mu vznikla (či ide v prípade sumy o priamu škodu, alebo ušlý zisk) a najmä príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom žalovaného a vznikom škody a zavinenie žalovaného, keď žiadne z ním označených dôkazov v neprospech žalovaného nesvedčí, samotné vystavenie faktúr nepreukazuje zodpovednosť žalovaného za vznik tvrdenej škody. Súd prvej inštancie uviedol aj, že pokiaľ si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie žalovanej istiny titulom bezdôvodného obohatenia, teda, že zo strany žalovaného išlo o neoprávnený odber, ktorý by zakladal nárok v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka podľa zásad o bezdôvodnom obohatení, bol povinný preukázať, na základe akých skutkových okolností, a či vôbec bola pitná voda žalovanému dodaná, keďže žalobca tvrdí, že sa jej odberom bez uzatvorenej zmluvy obohatil práve žalovaný, najmä ak vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný sa na odbernom mieste od mesiaca august 2011 nezdržiaval. Skutočnosť, že žalovaný je spoluvlastníkom nehnuteľnosti, kde sa odberné miesto nachádza, nezakladá podľa súdu prvej inštancie zodpovednostný právny vzťah, z titulu náhrady škody za neoprávnený odber a ani prípadnú zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie.

5.

Proti výroku o zamietnutí zvyšku žaloby a výroku o trovách konania podal žalobca odvolanie z dôvodu, podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), písm. e), a písm. h) CSP. Uviedol, že zo žaloby a ani prednesov na pojednávaní nevyplýva, z akého titulu žiada žalobca zaviazať žalovaného na zaplatenie uvedených faktúr a právny titul žalobca nechal na posúdení súdu. Navrhnutý svedok dosvedčil existenciu písomnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, na základe ktorej dodával žalobca žalovanému pitnú vodu, hoci touto zmluvou žalobca nedisponuje. S ohľadom na uvedené je žalobca toho názoru, že samotné poukázanie na existenciu zmluvy nie je hneď dôvodom na zmenu žaloby v tomto konkrétnom prípade. Právo na vodné v zmysle ustanovení § 15 ods. 7 písm. b) a 28 ods. 5 z.č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách vzniká prevádzkovateľovi, v tomto prípade žalobcovi, priamo zo zákona a žalobca má za to, že titul z akého je žalovaný povinný zaplatiť za dodanie pitnej vody je irelevantný, nakoľko tento nárok vzniká priamo zo zákona. Žalovaný existenciu zmluvy o dodávke pitnej vody v priebehu konania nerozporoval. Žalovaný síce prostredníctvom svedeckej výpovede a listinných dôkazov preukázal, že vodu reálne neodoberal, ale zo svedeckej výpovede ním navrhovaného svedka vyplynulo, že voda bola odoberaná na odbernom mieste, na základe zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným.

6. Odvolací súd v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP nariadil vo veci pojednávanie z dôvodu, že bolo potrebné zopakovať dokazovanie. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (ust. § 379 a ust. § 380 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné a výrok, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá je dôvodné zmeniť (§ 388 CSP) tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

7. Odvolací súd po zopakovaní dokazovania dospel k záveru, že je dôvodné zaviazať žalovaného aj na úhradu zvyšnej sumy a to sumy vo výške 37,92 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 7,15 eur od 07.07.2016 do zaplatenia a vo výške 5,05% ročne zo sumy 20,22 eur od 11.10.2014 do zaplatenia. Z predloženej listiny a to z vyúčtovacej faktúry poradové číslo XXXXXXXXXX na č.l. 12 spisu vyplýva, že bol riadne vyúčtovaný odber vody na odbernom mieste Suchohrad 110, za obdobie od 25.06.2013 do 23.06.2014, a to na základe reálne odobratého množstva vody zmeraného vodomerom č. XXXXXXXXXX a vodomerom č. XXXXXXXX0. Z dokazovania vyplynulo, že voda sa odoberala na odbernom mieste Suchohrad 110, teda odoberala sa k nehnuteľnosti, ktorej spoluvlastníkom bol v čase účtovaného odberu žalovaný. Svedkyňa síce tvrdila, že bola uzatvorená zmluva na odber vody, avšak existencia zmluvy preukázaná v konaní nebola, preto je na mieste vec posúdiť cez inštitút bezdôvodného obohatenia. Tu odvolací súd dáva za pravdu žalobcovi, že nie je povinnosťou žalobcu uviesť v žalobe právny titul, na základe ktorého si uplatňuje nárok, nakoľko právne posúdenie nie je nevyhnutná náležitosť žaloby. Inak povedané, aj keby žalobca uvádzal v žalobe, že mu žalovaný spôsobil škodu, avšak zo skutkového stavu a dôkazov vyplýva, že ide o bezdôvodné obohatenie, nemožno žalobu zamietnuť len preto, že žalobca sa domáhal náhrady škody a nie vrátenia bezdôvodného obohatenia. Ako bude vec právne posúdená, aké zákonné ustanovenia je potrebné na zistený skutkový stav aplikovať je ponechané na rozhodnutie súdu. Odvolací súd teda dospel k záveru, že na základe listinných dôkazov je možné dospieť k záveru, že odberom vody na odbernom mieste bez preukázania existencie zmluvy došlo k bezdôvodnému obohateniu a to vo výške ceny za reálne odobratú vodu. Ďalšou otázkou je posúdenie, či sa žalovaný bezdôvodne obohatil, keď vyplynulo, že od augusta 2011 reálne v nehnuteľnosti nebýva, hoci je jej spoluvlastníkom. Tu odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie má za to, že bezdôvodne sa obohatil vlastník odberného miesta a to bez ohľadu k tomu, či reálne aj v danej nehnuteľnosti býval. V tomto smere odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. júna 2019, sp. zn. 8Cdo/186/2018, podľa ktorého: „V prípade užívania cudzieho pozemku bez právneho titulu umiestnením stavby na ňom je pasívne vecne legitimovaným skutočný vlastník stavby na cudzom pozemku, kedy k jeho obohateniu dochádza už zo samotného titulu vlastníckeho práva, ktoré zakladá jeho oprávnenie užívať stavbu. Povinnosť poskytovať náhradu vlastníčkovi pozemku, na ktorom stojí stavba, stíha vlastníka stavby bez ohľadu na to, akým spôsobom realizuje svoje vlastnícke právo. Z rovnakých dôvodov nie je podstatné ani to, či prípadne komu prináša užívanie stavby zisk.“ Odvolací súd má za to, že sa dané rozhodnutie dá analogicky použiť i na daný prípad, teda bezdôvodne sa pri odbere vody bez uzavretej zmluvy obohacuje vlastník nehnuteľnosti, ktorá je odberným miestom a to bez ohľadu na to, či danú nehnuteľnosť aj skutočne obýva. Navyše nemožno od žalobcu spravodlivo požadovať, aby bol schopný zistiť, kto reálne užíva nehnuteľnosť. Žalobca môže vychádzať len z verejne dostupnej evidencie vlastníctva k nehnuteľnostiam, a nie je v jeho reálnych možnostiach zistiť, či vlastník nehnuteľnosti, túto aj skutočne užíva. Odvolací súd poukazuje aj na ust. § 139 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej

veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne, to znamená, že ak sa záväzok týka spoločnej veci, veriteľ sa môže domáhať celého plnenia od ktoréhokoľvek spoluvlastníka. Na základe vyššie uvedeného má odvolací súd za to, že žalovaný je pasívne legitimovaným v spore, nakoľko odberom vody na odbernom mieste Suchohrad 110, ktoré je v jeho spoluvlastníctve sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu. Bezdôvodné obohatenie v danom prípade je možné ustáliť z vyúčtovacej faktúry a to vo výške ceny za reálne dodané množstvo vody. V danom prípade to bola suma vo výške 108,37 eur. Nakoľko dňa 06.07.2016 došlo k čiastočnému vyrovnaniu sumy vo výške 81,- eur ostáva uhradiť ešte sumu z faktúry č. XXXXXXXXXX vo výške 7,15 eur a z faktúry č. XXXXXXXXX9 vo výške 20,22 eur, t.j. spolu 27,37 eur.

8. Žalobca požaduje aj úhradu úroku z omeškania jednak z vyrovnaných faktúr do úhrady dňa 06.07.2016, a to konkrétne 8,75% ročne zo sumy 6,67 eur od 15.01.2013 do 06.07.2016, ktorý činí 2,03 eur, 5,25% ročne zo sumy 11,09 eur od 11.01.2014 do 06.07.2016, ktorý činí 1,45 eur a 5,15% ročne zo sumy 70,39 eur od 25.07.2014 do 06.07.2016, ktorý činí 7,07 eur a úrok z omeškania zo zvyšných dlžných súm a to vo výške 5,15% ročne zo sumy 7,15 eur (zvyšok neuhradenej faktúry č. XXXXXXXXXX) od 07.07.2016 do zaplattenia a vo výške 5,05% ročne zo sumy 20,22 eur (faktúra č. XXXXXXXXXX) od 11.10.2014 do zaplattenia. Úrok z omeškania si žalobca uplatnil správne v zmysle príslušných zákonných ustanovení, a to ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania a podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý ustanovuje výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania. Odvolací súd poukazuje na to, že žalovanému boli zo strany žalobcu zasielané faktúry na úhradu vodného a stočného, teda možno konštatovať, že žalobca vyzval žalovaného na plnenie. Faktúra č. XXXXXXXXX7 bola splatná dňa 14.01.2013, uhradené z nej bolo k podaniu žaloby na súd 7,54 eur, neuhradený zostatok činil 6,67 eur, s úhradou ktorého sa do omeškania dostal žalovaný dňom 15.01.2013 a v omeškani bol do dňa 06.07.2016. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom k 15.01.2013 bola stanovená výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba centrálnej banky ku dňu 15.01.2013 bola stanovená na 0,75%, teda úrok z omeškania činil 8,75%. Faktúra č. XXXXXXXXX3 bola splatná dňa 10.01.2014, s úhradou ktorej sa do omeškania dostal žalovaný dňom 11.01.2014 a v omeškani bol do dňa 06.07.2016. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom k 11.01.2014 bola stanovená výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba centrálnej banky ku dňu 11.01.2014 bola stanovená na 0,25%, teda úrok z omeškania činil 5,25%. Z faktúry č. XXXXXXXXXX, ktorá bola splatná dňa 24.07.2014, s úhradou ktorej sa do omeškania dostal žalovaný dňom 25.07.2014, došlo dňa 06.07.2016 ku čiastočnej úhrade vo výške 63,24 eur. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom k 25.07.2014 bola stanovená výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba centrálnej banky ku dňu 25.07.2014 bola stanovená na 0,15%, teda úrok z omeškania činil 5,15%. Z faktúry č. XXXXXXXXXX, ktorá bola splatná dňa 24.07.2014, s úhradou ktorej sa do omeškania dostal žalovaný dňom 25.07.2014 ostáva uhradiť ešte 7,15 eur, kde úrok z omeškania činí 5,15%, ako je už vyššie uvedené. Faktúra č. XXXXXXXXX splatná dňa 10.10.2014 vo výške 20,22 eur nebola do dnešného dňa uhradená, do omeškania s jej úhradou sa žalovaný dostal dňom 11.10.2014. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom k 11.10.2014 bola stanovená výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba centrálnej banky ku dňu 25.07.2014 bola stanovená na 0,05%, teda úrok z omeškania činí 5,05%.

9. Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že žaloba bola dôvodná a žalovaný je povinný uhradiť cenu za odber vody titulom bezdôvodného obohatenia.

10. Podľa ust. § 396 ods. 1 OSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

11. Podľa ust. § 396 ods. 2 OSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

12. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

14. Odvolací súd z dôvodu zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie rozhodol o nároku trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania. Odvolací súd má za to, že žaloba bola podaná dôvodne, ku späťvzatiu došlo z dôvodu úhrady časti istiny po podaní žaloby na súd, preto zastavenie zavinil žalovaný. Vo zvyšku žiadanej istiny bol žalobca úspešný, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 C.s.p. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).